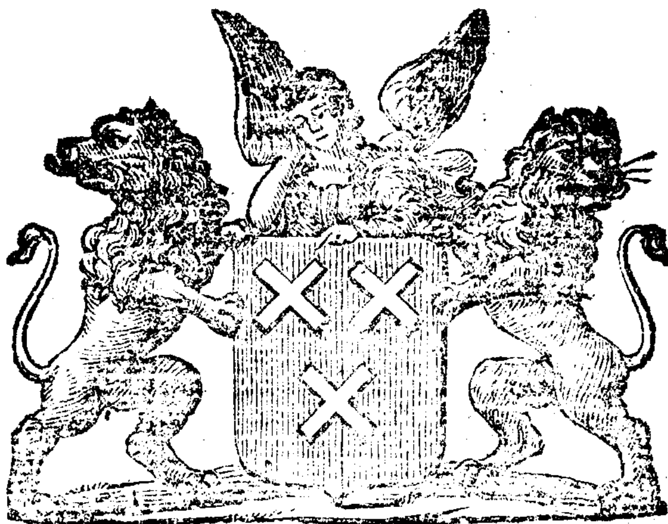
N°. 36.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Zondag en Maandag den **10** *en* **11** *Februarij.*

Nog iets over de Scheiding.

Twee onzer dagbladen zijn in het strijdperk getreden en bevechten elkander met meer vinnigheid, dan men verwachten zou in een land, waar eigenlijk geen staatkundige partijen zijn. Buitenslands, zou men door dien pennestrijd ligtelijk op de gedachte komen, dat de zaden van tweedragt, welke onze vijanden niet ophouden onder ons te strooijen, beginnen uit te botten; binnenslands, is die strijd tot de ongestoorde handhaving der eendragt onder allen ook niet bevorderlijk; en wij hopen dus, zoowel om der zake des vaderlands, als om der lezeren wil, dat geene der partijen naar het laatste woord zal dingen. Doch, er zijn bij het voeren van dien twist, punten aangeroerd, welke wij meenen niet met stilzwijgen te mogen voorbijgaan. Wij zijn niet verwaand genoeg, om ons als de tolken der natie te willen voordoen, maar wij hebben ons altijd bejjverd, om daar, waar, naar ons gevoelen, de waakzaamheid behoorde aanbevolen te worden, onzen lezeren, ter liefde van het gemeene vaderland, WAAKT, WAAKT, toe te roepen, en dit verpligt ons, ook thans niet te zwijgen.

Het *Algemeen Handelsblad* heeft in zijne betoogronden tegen het *Journal de la Haye*, de drie volgende punten als onwedersprekelijke waarheden aangevoerd: 1°. dat de zekerheid onzer afscheiding van *Belgie*, de beweeggrond is geweest van al de opofferingen in geld en manschap, sedert derde half jaar door onze landgenooten gedaan; 2°. dat die scheiding door geheel Europa is toegejuicht, als bevorderlijk voor den algemeenen vrede; 3°. dat allen, die den wensch naar scheiding en vrede niet opgehouden hebben te verkondigen, en met name het *Handelsblad*, zich daardoor verdienstelijk hebben gemaakt, bij het vaderland, ja, bij geheel *Europa*.

Wij laten hier over elk dezer punten eenige aanmerkingen volgen.

1°. *Is de zekerheid onzer afscheiding van Belgie de beweegoorzaak geweest van al de opofferingen die er door Noord-Nederland gedaan zijn?* — Dat er thans geen verlicht en weldenkend Noord-Nederlander is, die eene vereeniging met *Belgie*, zoo als die vroeger bestond, terug zou wenschen, alware dezelve mogelijk, is buiten allen twijfel. Na de eerlijke en rondborstige, den Hollandschen staatsman waardige verklaring, door den minister van justitie gedaan bij het aanbieden aan de Staten-Generaal van het gewijzigd ontwerp van burgerlijk wetboek, waarbij Z. Exc. te kennen gaf, dat in het vroegere ontwerp ten gevalle van *Belgie* vele bepalingen waren gebragt, strijdig met de belangen, de zeden, en de denkwijze van *Noord-Nederland*: na die verklaring, al ware er niets anders in 't midden te brengen, hebben wij niet meer noodig het noodlottige aan te toonen van den toestand, waarin wij door onze vereeniging met *Belgie* gebragt waren. Dat de krachtsinspanning, door de natie ten toon gespreid, in dezen laatsten tijd geen anderen grond heeft, dan het verlangen om op eerlijke voorwaarden den band ontbonden te zien, die geweldadig verbroken is, houden wij evenzeer voor uitgemaakt. Maar het eerste *élan* tot die geestdrift, waarvan naauwelijks de geschiedenis een voorbeeld kent, is gegeven in oogenblikken, toen velen aan de mogelijkheid eener scheiding nog niet geloofden, toen weinige dagen te voren, van onze Noordelijke Afgevaardigden slechts elf zich gevoegd hadden bij degenen, die eene verandering in de betrekkingen tusschen de twee afdeelingen des Rijks wenschelijk verklaarden; toen de graaf VAN HOGENDORP en de *Nederlandsche gedachten*, Prof. VAN ASSEN en de Advokaat LIPMAN, nog bezig waren hunne verschillende stelsels te ontwerpen, ten bewijze, dat de natie het toen nog niet volkomen eens was. Zagen wij niet reeds in de eerste dagen van October des jaars 1830, burgers van alle standen te wapen snellen, VAN DAM, SCHIMMELPENNINCK VAN OIJEN, hunne vrijwilligers organiseren, jongelingen van edelen en aanzienlijken huize met het geweer in den arm onze vesting binnen trekken. (1) Het was de wapenkreet des Konings, die allen in beweging bragt; des Konings, die in al zijne handelingen *Belgie* toen nog beschouwde, en noodzakelijk beschouwen moest als in opstand zijnde gewesten, waarvan hij Koning was en regtens Koning bleef, en waar zijn koninklijke pligt hem gebood het gezag, daadwerkelijk verloren, zoo mogelijk te herstellen. Het was een edele zucht, om den hoon aan *Noord-Nederland* aangedaan, voor *Europa* te wreken, welke bij onze dapperen zich paarde aan het gevoel van de behoefte om de grenzen voor het inrukken der oproervaan te beschermen. Ook zij die van Staat- en Volkerenregt geen het minste denkbeeld hadden, werden door hun gezond menschen-verstand geleerd, dat, zoo de muiterij zegevierde, alle maatschappelijke orde verbroken was en in den Staat alles zou afhangen van het goedvinden van bezoldigd gepeupel. De roepstem des Konings te volgen, de eer des vaderlands te wreken, de beginselen van orde en regt met het zwaard in de vuist tegen het oproer te verdedigen: ziedaar de edele drijfveren, waardoor onze natie plotseling is opgewekt, en waarvoor wij ongaarne die van bijzondere belangen in de plaats zonden zien gesteld; ziedaar de gevoelens, waardoor onze dapperen in de maand Augustus van het jaar 1831, met welgevallen den door verraad verdreven standaard van *Oranje* op den kerktoren van de *St. Gudule* zouden geplaatst hebben, om däär aan *Europa* tot een teeken te verstrekken van *Oud-Nederlands* veerkracht en edelaardigheid; en dan, ja —, tusschen hen en ons scheiding voor eenwig, scheiding onder voorwaarden, door de overwinnaars aan de oproerlingen in de hoofdstad des verraads voorgeschreven, scheiding onder de zegepraal van het wettig gezag: maar scheiding, als de vrucht der laaghartigste ondankbaarheid? — neen; blijmoedig mogen wij dezelve aannemen, omdat zij overeenkomt met al onze belangen; maar daarom den triomf der verraderlijkste rebellie wenschelijk te vinden, veronderstelt gevoelens, minder edel dan die, welke *Europa* in de bevolking van *Oud-Nederland* toejuicht en bewondert. En dit brengt ons op het tweede punt:

(1) Reeds op den 17 October deed de Haagsche schutterij haren intogt in Breda.

Is de vernietiging van het koningrijk der Nederlanden zooals het door de traktaten van 1815 gevestigd was, wenschelijk voor Europa en bevorderlijk voor den algemeenen vrede." — Tot de beantwoording van deze vraag behooren zulke uitgebreide historische en politieke kundigheden, dat wij ons niet vermeten dezelve te beproeven. Sedert het Statenstelsel van *Europa*, zooals het in 1815 was zamengesteld, is beginnen in te zakken, heeft men begonnen die zamenstelling hevig te gispen, en vooral heeft men in ons land de vestiging van het koningrijk der *Nederlanden*, als een groven misslag beschouwd. Maar heeft men daarbij wel genoeg onderscheid gemaakt tusschen ons bijzonder nationaal en het algemeen Europisch belang, en bedacht, dat het eerste naauwelijks in aanmerking kon komen op een congres als dat te *Weenen*. Te betreuren was het zeker, dat wij aan de rust van *Europa* werden opgeofferd, maar zoo wij de voorgestelde vraag willen beantwoorden, moeten wij den gezigtskring niet binnen de grenzen van ons vaderland beperken. Vijftien jaren van vrede en algemeenen Europischen voorspoed hebben immers niet ongunstig getuigd voor de wijsheid der combinatien in 1815 te *Weenen* daargesteld. Zonder gebreken waren zij niet; maar een man van veel staatkundig doorzigt (2) heeft onlangs beweerd, dat, zoo *Frankrijk* wat meer of wat min besnoeid en het koningrijk der *Nederlanden* van de voogdijschap der andere Mogendheden ontheven ware geworden, het Statenstelsel van *Europa* met der tijd tot die volmaaktheid zou gekomen zijn, welke de aard der zaak en de gebrekkigheid van alle menschelijke instellingen toelaten. Daarenboven, levert niet de drift, waarmede *Frankrijk* en *Engeland* ons koningrijk hebben helpen vernietigen, het bewijs op, dat onze Staat geen onbelangrijk bolwerk was tegen de aanmatigingen dier twee Mogendheden? En is het dan zoo uitgemaakt, als velen het doen voorkomen, dat de scheiding in het belang is van *Europa* en bevorderlijk voor eenen duurzamen vrede? En nu vragen wij

3°. *Is het zoo uitgemaakt, dat het onophoudelijk roepen om Scheiding en Vrede zoo heilzaam is geweest voor de zaak des Vaderlands en van Europa?* — Wilde *Belgie* van ons scheiden, de Hollandsche natie was volgaarne bereid daaraan te voldoen, doch niet dan onder voorwaarde van billijke schadevergoeding, en deze was vooreerst, teruggave van het goed, waarvoor het bezit van *Belgie* gekocht was. Kon de regering deze eischen op den voorgrond stellen, wanneer zij, die zich als de tolken der natie deden voorkomen, telkens deden gevoelen, dat *scheiding*, *scheiding*, alleen onder de voorwaarde van deeling in de schuld, en heffing van eenig regt op de Schelde, de algemeene wensch der natie was, en *Engeland* en *Frankrijk* daarop telkens verwezen? Konden de Noordsche mogendheden, die toch onmogelijk gaarne die scheiding zagen bewerkstelligen, tegen den wil der natie, waarmede de trouwlooze kabinetten van *Frankrijk* en *Engeland* te berde kwamen, eenige argumenten ten voordeele van billijke schadevergoeding aanbrengen?

In de taal der diplomatie wordt het woord *openhartigheid* niet gevonden, en daarom juist waren wij van gevoelen, dat men zijn wezenlijk verlangen nimmer op den voorgrond had moeten stellen, en dat het woord *scheiding*, te vroeg uitgeroepen, door de tolken der openbare meening had moeten herroepen, of ten minste bemanteld worden; ten einde een vrijer spel aan de Regering te laten. Om die reden hebben wij nimmer zoo volmondig *chorus* met het *Handelsblad* gemaakt. Daarom gelooven wij ook niet met het *Handelsblad*, dat het zonder dat woord aan strijders en geld had ontbroken, wanneer de geliefde Koning, waarop de geheele natie haar vertrouwen had gesteld, haar had toegeroepen: *» Belgie wil scheiden en wij willen het erfgoed onzer Vaderen terug!"*

Wij willen, noch kunnen ons als de tolk der denkwijze van geheel de Hollandsche natie doen voorkomen, maar wanneer wij onze *personele gevoelens* zoo *modest* mogelijk met een groot gedeelte der bewoners onzer provincie – die toch ook wel één stem zal mogen uitbrengen – vereenigen dan gelooven wij, dat het te vroeg uitgesproken woord van SCHEIDING, en alle de redeneerkundige artikels van het *Handelsblad*, ten opzigte van dat woord, meer nadeel aan eene *voordeelige beslissing* van onze zaak hebben te weeg gebragt, dan men bij een los nadenken wel zou hebben kunnen vermoeden. *Frankrijk* en *Engeland* hebben, bij de inwilliging van dien wensch, die door de natie der Regering was opgegeven, gedacht, ook *meer* te kunnen vergen, dan wij konden afstaan. Het gedurig roepen:

(2) Wij nemen gaarne deze gelegenheid waar, om aan de aandacht onzer lezers aan te bevelen de volgende brochure: *De l'Etat moral et politique de l'Europe en 1832 par l'auteur de la Revue Politique de l'Europe, des Nouvelles Lettres Provinciales, des Destinées futures de l'Europe, du traité politique de l'éducation publique, etc. Premier Discours au Roi* (de France.) *Amst. chez S. Delachaux* 1832. De schrijver onderzoekt in deze eerste Redevoering, aan den koning der *Franschen* gerigt, de misslagen en onbillijkheden der Fransche staatkunde; in eene tweede zal hij de gevaren aanwijzen, welke *Frankrijk* en *Europa* bedreigen en de dwalingen der vreemde Staatkunde, terwijl eene derde de middelen zal behandelen, welke de Maatschappelijke orde nog bezit, om hare geheele ontbinding te verhoeden. -- De beschouwingen van den schrijver zijn zeer waardig om overwogen te worden.

n wij willen slechts dit en den vrede," heeft naar ons inzien het overige gedaan, om onze Bondgenooten tot zwijgen te brengen, en eerstgenoemde kabinetten tot het werken in ons bederf te doen volharden. Men had behooren te bedenken, dat ook hier het spreekwoord geldt: *die niet vraagt krijgt niets*, en in de staatkunde moet men ten minste *veel* vragen, om *wat* te krijgen.

En, bevatten nu deze onze aanmerkingen een nutteloos terugkomen op iets dat gebeurd en niet meer te herstellen is? Wij voor ons gelooven, dat men ook nu nog voorzigtig moet zijn, en de natie niet te zeer moet opwinden door eene geheele scheiding, ten koste van wat het zij, als het eenig pleganker onzer behoudenis voor te dragen. De Hemel weet, wat de groote *Europische Senaat* nog over ons beslissen zal; en al zullen wij dan ook de kracht hebben, om ons te verzetten tegen elke poging, welke ons zou willen dwingen, onze nationale belangen aan die van *Europa* ten offer te doen brengen, dan nog doet het ophemelen eener onvoorwaardelijke scheiding verwachtingen koesteren, wier teleurstelling wel eens noodlottig kon zijn voor die Eendragt, waarin zij onze Magt ook in de toekomst gelegen is. En wat eindelijk betreft het roepen om *Vrede, Vrede!* — Zeker is de vrede eene heerlijke zaak, wanneer zij het gevolg, niet wanneer zij de voorbereiding is eener worsteling. Heerlijk is in de natuur de kalmte, welke op een schrikwekkend onweder volgt, maar die, welke het voorafgaat, is alleen verdraaglijk door de hoop eener nabijzijnde losbarsting. Vrede, ja, maar waarheid en regt boven alles!

De God onzer Vaderen geve ons eerlang een eigen, afgescheiden, onafhankelijk volksbestaan en een *eervollen duurzamen vrede*, en bewaare, bij het vertrouwen op Zijnen Almagtigen bijstand, onder ons bovenal het Palladium onzer behoudenis — de EENDRAGT!

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Zaturdag 9 Februarij,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 8sten Februarij.

Uit Zeeland schrijft men dat de vloot, die thans in het dok te Vlissingen ligt, door het aanhoudend zachte weder, al spoedig hare positien op de Schelde zal hervatten en ten gevolge daarvan de communicatie met de boven-Schelde hersteld worden. Van die zijde wordt voorts gemeld: » Men laat zich door de thans heerschende oogenblikkelijke staatkundige kalmte niet in slaap wiegen; met bedaardheid maar volstandig wordt er voortgegaan in het beramen en voorbereiden van maatregelen, om, zoo noodig, nog meerdere krachten te ontwikkelen voor de verdediging onzer militaire positien op en langs de Schelde, ten einde ons regtmatig gebied over dien stroom, wanneer de loop der gebeurtenissen zulks vereischte, krachtdadig te handhaven. De positie van Bath vooral zou in het vermeende geval, zoowel door batterijen op de rivier als te land, in zulken geduchten staat worden gesteld, dat de doortogt met geweld uiterst bezwaarlijk, om niet te zeggen onmogelijk zijn zou en in alle geval den aanrander duur te staan komen; doch men blijft steeds hoop voeden, dat het zoover niet zal komen, en dat men veeleer door de eene of andere schikking, waarbij onze eer noch onze belangen worden gekrenkt, dit uiterste zal kunnen vermijden."

BELGIE.

BRUSSEL, den 8sten Februarij.

Het ontwerp voor een supplementair crediet, ten behoeve van den *Moniteur*, is gisteren door de afgevaardigden, na aanhooren van een deswegens uitgebragt rapport door de centrale sectie, genoegzaam eenparig aangenomen. Daarop werden de discussien geopend over het ontwerp van wet, waarbij voorgesteld wordt, het gouvernement tot het sluiten eener leening en de uitgifte van schatkist-bons te autoriseren. De minister van finantien poogde vooraf het ontwerp nader toe te lichten en vooral te verdedigen tegen de zoo hij vermeende scherpe en ongegronde aanmerkingen, door de centrale sectie in haar aan de kamer uitgebragt rapport, gemaakt. De meerderheid der leden, die vervolgens het woord voerden, verklaarden zich, althans voor 't oogenblik, tegen het sluiten eener leening. De heer *Bouequeau de Villeraye* onder anderen stelde voor, dezelve te verschuiven, tot na de wegruiming der moeijelijkheden in de buitenlandsche aangelegenheden en inmiddels autorisatie te geven voor de creatie van schatkistbons tot voor een bedrag van 30 millioenen franken. De heer *Meeûs* wilde als grondbeginsel hebben aangenomen dat het gouvernement geautoriseerd wierd jaarlijks tot de uitgifte van schatkistbons, op vaste tijden vervallende en tot voor een bedrag van 15 millioen, over te gaan. Voor dit jaar stelde hij echter voor, ten einde het te kort te dekken, eene leening van 32 millioenen franken te openen, en inmiddels, tot dezelve zou gesloten zijn, de uitgifte van 35 millioenen schatkistbons te autoriseren. Dit dubbel voorstel werd door een aantal leden ondersteund. Nadat nog eenige redenaars hun gevoelen hadden te kennen gegeven, werd de voortzetting der discussie tot heden uitgesteld.

— Volgens *l'Indépendant* heeft het gouvernement eenige personen naar Parijs gezonden, ervaren in de kennis van de betrekkingen der beide landen, ten einde bij de debatten, die in de fransche kamers binnen kort over verscheiden vraagstukken betreffende de douane moeten worden geopend, het fransch bestuur, in 't belang van den belgischen handel, voor te lichten, ten aanzien van het tarief over den invoer van belgische steenkolen, ijzer, beesten, linnen, enz. — Een ander onzer dagbladen, den maatregel toejuichende, vraagt niet zonder reden, waarom men de namen dezer ervaren mannen niet kenbaar en daarmede aan 't openbaar gevoelen onderworpen heeft.

— Naar *l'Emancipation* verzekert heeft de zending van den baron *J. d'Hoogvorst* naar Duitschland, werwaarts dezelve onlangs is vertrokken, een staatkundig doel, van welken aard wordt echter door gemeld blad verzwegen.

— In onze revolutionnaire bladen leest men, dat de Gentsche pompiers de borstwering zijn der *nationale onafhankelijkheid*, en dat *Leopold* zonder hen geen koning der Belgen zou zijn!

— Sedert eenige dagen zijn, even als de fransche en andere, onze fondsen rijzende geweest. In den loop van gisteren waren zij tegen 87¼ à 88 genoteerd, doch daalden reeds des avonds, ten gevolge van de plaats gehad hebbende daling op de Antwerpsche beurs, welke men algemeen aan de troonrede van den koning van Engeland toeschrijft. Te Antwerpen was het een soort van plotselijken schrik; de koers daalde tot op 85. Na de beurs bespeurde men echter weder eenige rijzing; men vond koopers tegen 85¾ voor de Belgen en 62¾ voor de perpetuelen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6den Februarij.

De toestand der hoofdstad blijft dezelfde, doch de aanhangers van het vorig bestuur schijnen meer en meer in te zien, dat door maatregelen van geweld voor hunne partij niets te verkrijgen is, immers de menigvuldige en inderdaad tergende uitdagingen der republikeinen blijven onbeantwoord. Hoe ver de moedwil dezer laatsten gaat, blijkt vooral uit eenen brief, door den bekenden afgevaardigde *Garnier Pagès* aan den heer *Berryer* gerigt, en heden door de dagbladen publiek gemaakt. Deszelver inhoud komt hoofdzakelijk daarop neer, dat de liberale partij niet anders kan vermoeden, en uit eenige gezegden der voorvechters van de karlistische zijde, moet opmaken, dat deze onder den invloed hebben gehandeld van voorname personen, die hetzelfde gevoelen aankleven, dat men alzoo in het algemeen belang naar billijkheid kon aandeelen, dat ook deze voornamere personen tusschen beide zouden komen, om aan den strijd een einde te maken, of wel meer openlijk voor hunne bedoelingen uitkomende, zelf daaraan deel nemen; in welk laatste geval de schrijver, door de heeren *Laboissiere* en *de Ludre* als secondanten geassisteerd, den heer *Berryer* tot eene ontmoeting uitnoodigt. De heer *Berryer* dezen brief in korte doch duidelijke bewoordingen beantwoordende, heeft alle deelneming aan de ongeregeldheden, door beide partijen in de laatste dagen gepleegd, ontkend.

Ten gevolge dezer correspondentie heeft tusschen beide genoemde afgevaardigden werkelijk eene ontmoeting plaats gehad, de heer *Berryer* door den markies *de Dreux Brézé* en den graaf *de Labourdonnaye* gesecondeerd zijnde. De explicatien van de eene en andere zijde gegeven, waren echter, volgens de dagbladen, zoo voldoende, dat men met wederzijdsche achting is gescheiden.

— Aan het bureau der *Quotidienne* hebben grove ongeregeldheden van de zijde der republikeinen plaats gehad.

— De nationale garde heeft aan den heer *Carrel*, door tusschenkomst harer bataillons-oversten, hare deelneming doen betuigen. De toestand van dezen gewonden, van wien dagelijks een bulletin wordt uitgegeven, is meer en meer geruststellend.

— Het gastmaal, door den maarschalk *Soult* ter herinnering aan de Belgische expeditie gegeven, is allerluisterrijkst geweest. Behalve de hertogen *van Orleans* en *Nemours*, hebben de maarschalken, een aantal generaals, en alle de leden der wetgevende kamers hetzelve met hunne tegenwoordigheid vereerd.

— De *Temps* bevestigt, dat de graaf *de St. Aulaire* het gezantschap te Weenen heeft op zich genomen, en binnen veertien dagen daarheen zal vertrekken.

— Heden (6 *Februarij*) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 105,40; op tijd 106; de 3 pCt. kont. 80,50; op tijd 80,65; Nap. renten kont. 90,75; op tijd 91,25; Sp. perpet. 66¾ kont.; 67¼ op tijd.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 9den Februarij.

Volgens een uit Keulen ontvangen berigt, stond de Rhijn, aan de peilschaal aldaar, den 6den Februarij, des morgens ten 8 ure, op 15 voet 7 duim, zoodat de rivier, in de laatste vier-en-twintig uren 2 voet 9 duim, en in de laatste drie etmalen 9 voet 10 duim gewassen was.

Deze sterke aanwas van water op de boven-rivieren, die ook aan het losgaan van het ijs op de rivieren, die op den Rhijn uitloopen, zal toe te schrijven zijn, doet zich bij voortduring op de Nederlandsche rivierstukken gevoelen. Dezelve wekt echter te minder bekommering, daar tevens de aangename verandering heeft, dat het ijs, waarmede onze hoofdrivieren bezet zijn geweest, geheel is afgedreven, zonder, voor zoo ver men tot nu toe weet, aan de dijken eenige schade van aanbelang te hebben toegebragt. De scheepvaart is dan ook bijna overal op onze rivieren weder begonnen, en de stoomboot *Julia* is gisteren morgen op het gewone uur van 's Hertogenbosch naar Gorinchem afgevaren, zijnde de vaart tusschen die twee steden toen dus geens belemmerd, met uitzondering alleen van een punt op de Beneden-Merwede alwaar nog, op de droogte beneden het Hongkil, een ijsveld vast zat.

Volgens de waarnemingen, in den achtend van den 7den dezer gedaan, was de waterhoogte aan de volgende peilschalen toen aldus:

van de *Waal*,

te Hellouwen 4,71 el, in de laatste 24 uren gewassen 0,91 el.
» Tiel 4,55 » » » » 24 » » 0,81 »

van den *Rhijn*,

te Pannerden 4,35 el, in de laatste 24 uren gewassen 0,82 el.
» Arnhem 3,85 » » » » 24 » » 0,75 »

en van de *Maas*;

te Heusden 3,53 el; in de laatste 24 uren gevallen 0,12 el.

De Lek stond den 7den des avonds ten 6 ure op 2,98 el onder het noodpeil, zijnde de rivier dus in de laatste vier-en-twintig uren 0,57 el gewassen.

— Bij een algemeen overzigt van 's lands geldmiddelen tot 1°. Januarij 1832 blijkt, dat het dienstjaar 1831 een nadeelig slot of te kort heeft opgeleverd, van ƒ 6,125,129, welke veroorzaakt is: 1°. door het verschil tusschen de begrooting der staatsuitgaven en de raming der middelen, welke tot derzelver bestrijding bij de wet van 13 Junij 1831 zijn aangewezen, te weten: begrooting der uitgaven, gewoon ƒ 40,750,000, buitengewoon ƒ 46,600,000, onvoorziene uitgaven ƒ 500,000, te zamen ƒ 87,850,000; raming der inkomsten, gewoon ƒ 40,868,599 en buitengewoon ƒ 46,431,360,27, te zamen ƒ 87,299,959,27, hetgeen alzoo een te kort van ƒ 550,040,73 oplevert; en 2°. door hetgeen de middelen minder hebben opgebragt, dan het deswege geraamde, gewoon ƒ 424,510,50½, buitengewoon ƒ 5,150,578,23½. Destijds was van de geldleening, bij de wet van 22 November 1830 uitgeschreven, ten bedrage van ƒ 14,000,000, die bij de wet van 14 December 1831 nog met ƒ 1,000,000 is verhoogd, werkelijk ontvangen ƒ 14,289,500,16, en bleef er alzoo nog ƒ 710,499,84 van die leening te innen. Aan schatkistbiljetten is tot dien tijd toe werkelijk ƒ 15,000,000 gecreëerd, en aan vrijwillige giften ten behoeve van het vaderland was ontvangen ƒ 561,131,58. In de vrijwillige leening, daargesteld bij de wet van 15 April 1831, van 42 millioen, is ingeschreven ƒ 21,102,400, en in die van 20 Junij 1831, van 38 millioen, is ingeschreven ƒ 18,071,100. Het totaal der inschrijvingen heeft alzoo beloopen ƒ 39,173,500; doch na aftrek van kosten van courtagie, administratie, als anderzins, werkelijk ƒ 35,084,891,25.

— De tijdingen over Engeland uit New-York ontvangen doen gelooven, dat de inwoners van Zuid Carolina hunnen toon een weinig hebben gematigd en geven eenige hoop, dat de twist in de Vereenigde Staten zal eindigen, zonder dat het noodig zijn zal geweld te gebruiken.

— De verschillen in Mexico zijn na eenige gevechten bijgelegd. Tusschen de generaals *Pedraza*, *Bustamente* en *Santa Anna* is een verdrag gesloten, dat door het congres den 14 december bekrachtigd is geworden. De generaal *Bravo* zal waarschijnlijk president worden. Hij is zeer gezien en moet de noodige bekwaamheden voor dien post volmaakt bezitten.

'S GRAVENHAGE, den 8sten Februarij.

Gisteren is het onderzoek der gewijzigde ontwerpen op de brandstoffen in de afdeelingen der Tweede Kamer afgeloopen. Heden houden dezelve zich met het ontwerp eener nieuwe wet op het personeel bezig.

— Bij eene missive van den 27sten Januarij jl., heeft Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken den heeren gouverneurs uitgenoodigd, om hem dadelijk na den geheelen afloop, zoo van de inschrijvingen voor den Landstorm, als van het onderzoek naar de redenen van vrijstelling van denzelven, te willen bekend maken met het juiste getal der ingeschrevenen, hetwelk de daarvoor geopende registers hebben opgeleverd, alsmede met de uitkomst van het onderzoek naar de redenen van vrijstelling. De minister verlangt nu niet slechts alleen het totaal bedrag te kennen, maar ook, naar aanleiding van Art. 12 van Z. M. besluit van den 25sten November 1832, N°. 11, het getal der ongehuwden en weduwenaars zonder kinderen, en het getal der weduwenaars en gehuwden met kinderen, alsmede dat der vrijwilligers; terwijl Z. Exc., met opzigt tot het onderzoek naar de redenen van vrijstelling, het resultaat wenscht te vernemen, hetwelk daaruit, ten aanzien van het bedrag van elke categorie in het bijzonder, zal zijn voortgevloeid.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 6den Februarij.

Terwijl het Badensche bestuur eene officiele verklaring heeft openbaar gemaakt, waarin betoogd wordt, dat degeen wien eenmaal tot eenig plaatselijk ambt gekozen zijnde, de goedkeuring van het ministerie geweigerd werd, niet voor de tweedemaal verkiesbaar is, heeft de hoogleeraar *v. Rotteck*, onder dagteekening van den laatste der vorige maand, zijne medeburgers te Freiburg openlijk verzocht, hunne keuze bij de vervulling van het burgemeesterambt op een ander te vestigen.

— De permanente commissie der Keur-Hessische standen heeft den 2den dezer de leden wier geloofsbrieven in volkomen orde waren bevonden, ten getale van dertig, bijeen geroepen, om de voordragt, waaruit de president en vice-president door den Keurvorst worden gekozen, op te maken. Ter dier gelegenheid heeft de voorzitter van genoemde commissie de heer *Pfeiffer*, de vergadering met korte woorden de noodzakelijkheid voorgehouden, om vooral in deze zitting eene standvastige houding met gematigdheid te paren, en uit dien hoofde hunne keuze op zoodanige personen te vestigen, die geschikt waren hierin tot voorbeeld te strekken, en de beraadslaging met waardigheid en onpartijdigheid te besturen. Bij meerderheid van stemmen zijn voorts op genoemde voordragt gebragt, de burgemeester van Kassel *Schomburg*; de hoogleeraar *Jordan*, *v. Baumbach*, *v. Riedesell*, *Harnier* en *Schwarzenberg*.

— Den veldmaarschalk *v. Wrede* werd op den 1sten dezer in naam van het Beijersch leger een eeredegen aangeboden.

— De groote raad van het kanton Zurich werd onlangs met eene groote meerderheid van stemmen besloten de vestingwerken der hoofdstad te slechten. Het dagblad van Bazel vermeent dat deze maatregel in verband met de stichting eener hoogeschool, en het toelaten van vreemdelingen, volkomen geschikt is om de stad Zurich meer en meer tot eene vereenigingsplaats van alle ontevredenen en tot een middenpunt van beroerten voor Zwitserland en het Zuiden van Duitschland te doen strekken.

— Volgens berigten uit Corfu van den 22sten december hadden de commissarissen der mogendheden, die met het afbakenen der grenzen van den Griekschen staat waren belast, deze hunne taak volbragt.

— Uit Konstantinopel schrijft men van den 14den der vorige maand, dat aldaar steeds de grootste rust heerschte, en men zich vleide dat binnen weinige dagen de vrede met *Mehemet*-ali zoude gesloten zijn. De Fransche zaakgelastigde, de heer *Varène*, had zich naar het leger van *Ibrahim*-bassa begeven, en was met voorslagen van vrede terug gekomen. De Egijptische veldheer verlangt, dat aan zijnen vader het gouvernement van Sijrien worde afgestaan, en dat de Porte voor een gedeelte in de kosten van den oorlog zal bijdragen. Daarentegen zoude *Mehemet*-ali de opperheerschappij van den Sultan erkennen, en dezen eene jaarlijksche schatting betalen. De Porte deze voorslagen hebbende aangenomen, zouden Turksche commissarissen naar het leger vertrekken en den vrede onderteekenen.

Zal het in Europa rustig kunnen blijven.

Er is niemand die wel denkt, of hij verlangt naar vrede; het vuigst eigenbelang kan ook slechts de voortduring begeeren van eenen toestand, die noodlottig over het algemeen, alleen het voordeel van enkelen, (en op welk eene wijze dan nog somtijds!) kan aanbrengen. Intusschen komt het ons voor, dat in weerwil van het algemeen verlangen naar vrede, er juist niet veel gegronde hope is op eene bestendige rust, al is het dan ook dat het belang des vorsten dezelve dringend vordert en zij allen rijk halzend daar dezelve uitzien, zonder toch te zeggen, dat wij een tijd beleven, waarin de revolutionnaire souvereiniteit des volks zich hier en daar zoo duidelijk heeft doen gelden, dat zij de vorsten hunnes ondanks gedwongen heeft, tot stappen, die zij waarlijk uit eigen beweging niet zouden gedaan hebben: (men denke slechts aan de bezetting van Ancona door Frankrijk, en aan de Hervorming van het staatsbestuur in Engeland;) zonder hier stil te staan bij de gevolgtrekking, dat hier en daar derhalve de vorsten *moeten* regeeren, zooals hunne volken dit begeeren! zoo willen wij alleenlijk in bedenking geven, of men de gronden voor het bestendige des vredes niet meer in de gezindheden der volken, dan in de bedoelingen en plannen der kabinetten te zoeken hebbe. En is de stemming der natien dan gunstig voor de rust, belooft ons de heerschende geest der volken dan eene heldere toekomst? Ik twijfel!

Er zijn twee redenen die dezen twijfel voedsel geven, wij vinden dezelve in de zoogenaamde *verlichting*, en in de heerschende armoede.

Wij zijn geene vijanden van verlichting, maar wij wilden dat zij gepaard ging met zedelijkheid; doch wat men ook hoort, zoo zelden vernemt men iets van toenemenden Godsdienstigen zin; en, verlicht te zijn, zonder deugdzaam te wezen, een' helderen kop, en een slecht hart te bezitten, dat is waarlijk wel het non plus ultra van ellende! Dat soort van verlichting afgescheiden van zedelijkheid is het echter, welke als eene Furie door Europa giert. De Maatschappij der volken mag wijzer zijn dan in vorige dagen, maar, (hoe veel hier ook op zoude af te dingen vallen,) zij is zeker niet beter geworden. Van daar heeft men ook hier en daar, en overal, zoo vele volksliedeń zien optreden die doorslepen, en doorslecht waren, en die hier en daar en overal ingang vonden. Van daar heeft men onder de massa's zoo veel brandstof aangetroffen voor oproer en muiterij, want de verlichting, zonder zedelijkheid, was immers tot de menigte doorgedrongen, en leonde ook welra door hare vruchten, dat beschaving van het verstand, zonder veredeling van het hart, geen verwarmend schijnsel is, maar een vuur, dat verteert?

Is er bij eene zoodanige gesteldheid veel rust voor de toekomst te wachten? Zal het in Europa rustig *kunnen* blijven

De armoede neemt overal toe, en de weelde kweekt haar dagelijks meer en meer aan. Wanneer echter de arme rondom zich allerwege de bewijzen ziet, dat zijns gelijken, door oproer en verraad, hun fortuin gemaakt hebben, en groote Heeren geworden zijn, wanneer hij zelfs bemerkt, dat de vorsten het oproer wettigen, en verraders en oproermakers met eer overladen, zal hij daarin niet het verleidend lokaas beschouwen, om langs het spoor van oproer en verraad, van den eenen trap der eer, des aanziens en des rijkdoms tot den anderen, en al hooger en hooger op te stijgen? Men denkt toch bij zich-zelven, deze en die is zoo groot geworden, waarom ik dan ook niet op mijne beurt? En, daar men er zich weinig aan laat gelegen liggen, *hoe* men geëerd, rijk en aanzienlijk wordt, indien men het slechts *wordt*: daar men in kommerlijke omstandigheden verkeert, en gaarne, op welke wijze dan ook, zijn lot verbeterd zag: zoo is immers eene Revolutie de beste tijd te dien einde. En wat wonder, zoo bij eene heerschende verlichting zonder zedelijkheid, en bij toenemend gebrek onder de lagere volks-klasse, de hoop op rust niet zeer gegrond kan zijn?

Het ware te wenschen, dat men meer van pligten en minder van verlichting sprak; het ware te wenschen dat men het zedelijk onderwijs niet vergat, bij zoo veel belangstelling in het verstandelijke, zoo lang men van eene eeuw der verlichting spreekt, en niet tevens kan zeggen dat zij eene eeuw der deugd is, zoo lang zal ook het tijdstip eener bestendige rust niet zijn aangebroken, want de gouden Eeuw kan slechts die der Regtschapenheid zijn.

De wijsheid van *Socrates* helpt weinig, als men er een *Critias* bij wordt; het onderwijs van *Seneca* doet niets af, wanneer men een *Nero* is! *Mirabeau* was immers ook een der bekwaamste mannen? Frankrijk is immer het land der verlichting, maar is het ook het land waar orde en vrede woont? en naar mate die Fransche geest in Europa veld wint, moet immers ook de Fransche orde en rust allerwege op den duur volgen.

ALLERLEI.

GEVOLGEN VAN DEN DRANK.

In een verslag van de Maatschappij tot wering der onmatigheid in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, wordt een schrikbarend tafereel opgehangen van de gevolgen van het gebruik van sterken drank. *Twintig à dertigduizend* menschen sterven er *jaarlijks* in

de *Vereenigde Staten* ten gevolge van buitensporigheid in den drank; terwijl meer dan 100,000, er door tot ziekte en armoede zijn vervallen. Het getal der armen, bijna allen door den drank tot de uiterste ellende vervallen, in de gasthuizen te *Philadelphia* opgenomen, beliep, in 1823, 4908; in 1824, 5291; in 1825, 4393; in 1826, 4272. De gasthuizen van het verbeteringgestieht te *New-York* bevatten ongeveer 2000 personen, verarmd of ziekelijk ten gevolge van hunne onmatigheid.

In het militaire hospitaal te dezer stede bevinden zich tegenwoordig vier gekwetste manschappen, die tot de wakkere verdedigers der citadel van Antwerpen behoord, en bij die verdediging, op hunnen post en bij het volbrengen van hunnen pligt, door de vijandelijke projectielen, hetzij een hunner ledematen verloren hebben, hetzij op eene andere wijs zwaar gewond zijn geworden, doch zich thans door de aangewende zorgen, zoo hier als te Antwerpen, zoo ver bevinden, dat hun leven buiten gevaar is en zij reeds dagelijks de vrije lucht kunnen genieten.

Onder deze vier, ten koste hunner gezondheid of ledematen, aan het vaderland zich verdienstelijk gemaakt hebbende strijders, bevindt zich echter een, die een waar voorwerp van medelijden geworden is en uit dien hoofde, behalve de algemeene deelneming, waarop alle onze wakkere citadel-verdedigers zoo ruimschoots aanspraak hebben, eene bijzondere onderscheiding verdient. Het is de fuselier der 10de afdeeling *Morre*, geboortig van Amersfoort, oud 28 jaren, die het vaderland als *vrijwillig* zijnen arm geleend hebbende, bij deszelfs verdediging, dien verloren heeft. Bij de inneming van het fort St. Laurent, op 't welk hij de wacht had, zijnen post tot het uiterste bewakende en zich manmoedig kwijtende, werden hem bijna gelijktijdig den regterarm en de linkerhand afgeschoten. Medelijdenswaardig is de toestand van dezen ongelukkigen jongeling, die, van zich-zelven reeds in behoeftige omstandigheden verkeerende, zich nu geheel aan de zorg en menschlievende verpleging zijner natuurgenooten ziet overgegeven, zich-zelven in niets helpen kan, ja verpligt is zelfs iedere beete broods tot levensonderhoud door anderer hulp te ontvangen. Elk vaderlandsch en menschlievend hart zal gewis de diep ongelukkige toestand van dezen braven vrijwilliger en nu hulpeloos gewordenen verdediger onzer regten treffen. De ondergeteekenden van onderscheiden kanten aangezocht, om in dit bijzonder geval de gelegenheid bij hen open te stellen, tot het ontvangen van bijdragen alleen ten zijnen behoeve, voldoen daaraan volgaarne; elke gift zal welkom zijn, met dankbaarheid aangenomen en van dezelve, door middel van dit blad, openbare melding worden gemaakt.

Breda, den 9den *Februarij* 1833. BROESE & COMP.

DANKBETUIGING.

Het is voor den ondergeteekende eene aangename taak door middel van dit Blad melding te maken, van de welwillendheid van een onzer landgenooten, die verzocht heeft onbekend te mogen blijven. Eene som van *f* 100 is disponibel gesteld, om daarvoor eenige mijner onderhoorige manschappen, te beloonen voor, hun gehouden gedrag, in de gevechten van 6, 12 en 22 December, op de Schelde; met toestemming is het mij vergund hoofdzakelijk den bootsman *G. Stolk* en den matroos *C. Olthoek*, met eenen zilveren tabaksdoos te mogen begiftigen, terwijl voor de overige manschappen eene hoeveelheid tabak is aangekocht. Eene zoodanige gift kan voorzeker alleen strekken tot aanmoediging van hun, die hun leven voor de algemeene en heilige zaak van ons Vaderland veil hebben.

De Luit.-ter-Zee, 2de kl., Z. M. gaffel-kanonneerboot No 37 kommanderende. C. NOORDUIJN.

Op den 1sten februarij, is te Liefkenshoek ontvangen twee-en-zeventig paren sokken, en twaalf paren Handschoenen, toegezonden door een ons onbekende Vaderlandslievende dame uit 's Hage, waarvoor de gezamenlijke bezetting bij deze hunnen hartelijken dankbetuigt.

De Kapitein kommandant van Liefkenshoek,
H E N K I I.

BRIEFWISSELING.

Wanneer de Heer K. ons *Nog iets over de Scheiding* leest, en daarbij in aanmerking gelieft te nemen, dat de belangstelling van *onze* lezers de maatstaf is, naar welke wij bij de plaatsing van ingezonden stukken, aan dit of dat de voorkeur geven, zal het ZEd. het ons ten goede moeten houden, dat wij aan zijnen brief thans geene plaats inruimen.

Prijscourant der Effecten, te Amsterdam.

VRIJDAG, 8 Februarij 1833.

			gebl
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	*f* 44 à 45	44½
	Uitgestelde schuld	— [illegible] à 1⅛	[illegible]
	Kansbiljetten	— 17½ à 17¾	17⅝
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	— 74½ à 74¾	74⅝
	Idem idem, 3½ pCt.	— 59¾ à 59⅞	[illegible]
	Opgelegde renten 1830 à 5 pCt.	— 95¼ à 95½	95⅜
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	— 99¾ à 100	99⅞
	Nieuwe idem 1832 à 5 pCt.	— 82¾ à 84	83⅛
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	— 100 à 100½	
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	— 83¾ à 84¼	84⅛
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	— 78¾ à 79¼	78⅞
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.* 5 pCt.	— 95¼ à 95½	95⅜
	Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	— 97 à 97½	97¼
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	— 60½ à 61½	61
	Dezelfde, 3 pCt.	— 37½ à 38¼	37⅞
	Uitgestelde schuld	— 8½ à 9	8 11/16

*** Heden ontving ik de treurige tijding dat mijn waarde en teedergeliefde Vader, J E A N F R A N Ç O I S J O S E P H D I E U D O N N É, in leven gepensioneerd Kapitein, op den 25sten der verledene maand, na een bitter lijden van *drie* jaren, in den ouderdom van (80) tachtig jaren te *Brussel* is overleden, waarvan bij deze wordt kennis gegeven aan Familie, Vrienden en Bekenden zoo binnen als buiten deze Stad.

BREDA, *den 3den Februarij* 1833.

M. J. D I E U D O N N É.
Commissaris van Politie.

NB. Op uitdrukkelijke begeerte van den overledenen, zullen geene uiterlijke teekenen van Rouw worden aangenomen.

Voor het Huis.

De Ondergeteekende Agent van den Algemeenen Rijkskassier te *Breda*, brengt ter kennisse aan de belanghebbende, dat gedurende zijne afwezigheid het Agentschap zal worden waargenomen, door deszelfs eersten bediende, den Heer M. VAN DE LAAR

Breda, den 11 Februarij 1833.

J. V A N T E T S.

*** P. G. N. D E R U I J T E R, te *Breda*, maakt en repareert alle soorten van F O R T E - P I A N O ' S, welke van heden bij hem te bekomen zijn tot eenen civielen prijs, op de Haven, L. C 274, te *Breda*.

*** UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR.

Een aanzienlijk H E E R E N H U I S, voorzien van onderscheidene spatieuse Beneden- en Boven-Kamers, Zolders, Keukens, Stallingen ruime Open Plaats, Pompen en voorts eenen zeer fraaije T U I N, gelegen te dezer Stede in de St. Janstraat Letter A, N°. 476, welke bewoond zijnde geweest, door wijlen den Wel Ed. Gestrengen Heer en M^r. L. E. H E U, President der Regtbank van Eersten Aanleg, alhier, enz. enz.

Het Huis is te bezigtigen van 's morgens 9 tot 11 uren, terwijl nadere informatiën te bekomen zijn, bij den Wel Edelen Heer en M^r. V A N W E E L, te *Oosterhout*.

*** Op Maandag den 11den Februarij 1833, des middags ten 12 ure, zal in het openbaar worden verkocht: Vier Schoone R I J P A A R D E N van Duitsch ras, allen Kortstaarten, waaronder een zeer fraaije Appelschimmel, mitsgaders eenige Z A D E L S en T U I G E N, toebehoord hebbende aan wijlen den Hed. Gestr. Heer Majoor ESCHWEILER.

De Verkooping zal plaats hebben in het Logement *de Zwaan* te Tilburg op den heuvel, alwaar dit alles een dag van te voren, zal te bezigtigen zijn.

Tilburg, den 4 *Februarij* 1833.

De 1ste Luit. Adj. bij het Reg. Ligte Drag. n°. 5.
V A N H U M S K I R C H.

*** Op Donderdag den 14den Februarij 1833, des avonds ten 8 uren, zal in *het Nederlandsch Logement*, in de Abdij binnen de Stad *Middelburg*, in het openbaar bij opbod en afslag worden verkocht, een H U I S en E R V E, zijnde een vermaarde S U I K E R - en B A N K E T B A K K E R S - W I N K E L, staande in den Langendelft binnen voorschreve Stad *Middelburg*, Wijk B, N°. 141.

Iemand nadere inlichting begeerende, vervoege zich ten kantore van den Notaris D. J. VAN DER H O R S T S E R L É, residerende binnen voorschreve Stad.

HOLLANDSCHE
POSTWAGEN ONDERNEMINGEN
CONCORDIA.

Het publiek wordt bij deze berigt, dat de Diligence-dienst tusschen *Zwolle* en *Groningen*, door middel van eene neven-dienst van *Meppel* ook tot *Leeuwarden* zal worden uitgebreid. Deze uitbreiding zal met den 11den Februarij 1833 aanvang nemen en de gelegenheid aanbieden, om met de reeds tusschen *Leeuwarden* en *Zwolle* bestaande dienst, viermaal per week vice versa te kunnen reizen, als: Maandags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags, Zaturdags en Zondags, afrijdende te *Leeuwarden* bij *L. Beugelaar*, in den Nieuwen Doelen, 's morgens ten 10 ure; te *Zwolle* bij *D. W. Diepenheim*, in het Hof van Holland, 's morgens ten 10 ure, te *Meppel* bij *E. Kuitel* Paarden-posterij, 's namiddags omstreeks 1½ ure naar *Leeuwarden*, naar *Zwolle* 's namiddags omstreeks 5 ure, en op Maandag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag 's namiddags omstreeks 1½ ure naar *Groningen*.

De Ondernemers,
LOUIS VERMEULEN & Co.

*** Door den Boekhandelaar J. V A N H O U T R I J V E, Jr., te *Dordrecht* en alom bij heeren Boekhandelaren in Oud-Nederland, is eene inteekening geopend, ten voordeele van het gevangen en gekwetst garnizoen der citadel en onderhoorige forten bij Antwerpen, op:

D I E R I J K en D O R O T H É of *de Verlossing van Dordrecht*, Treurspel door S A M U E L V A N H O O G S T R A T E N, met eene Inleiding, het leven des Dichters en aanmerkingen voorzien, door Mr. P. S. S C H U L L.

De uitgever vleit zich de Letterkundigen door de uitgave van dit stuk, welks verdiensten door Mr. *P. S. Schull* aan het licht zijn gebragt, geen ondienst te doen, terwijl hij door eene ruime inteekening het lot zijner landgenooten hoopt te verzachten. De prijs zal geen Gulden te boven gaan.

DE VAL DER CITADEL VAN ANTWERPEN.

Dichtstuk. Wordt uitgegeven te *Rotterdam* bij de Boekverkoopers M. W I J T & Z O N E N, en is te *Breda* te bekomen bij B R O E S E & C O M P. De prijs is 25 Cents.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.